

A Győri Ítéltábla a dr. Kőhegyi György ügyvéd által képviselt **felperesnek** az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviselési Osztály által képviselt **alperes** ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2017. november 8. napján kelt P.21.040/2016/32. számú ítélete ellen a felperes által 33. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatva az alperes által a felperesnek fizetendő marasztalási összeget 600.000,- (hatszázezer) Ft-ra leszállítja.

Mellőzi az alperest a felperes javára perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést azzal, hogy az elsőfokú eljárásban viselik a felek a felmerült költségeiket.

A felperes által az államnak felhívásra fizetendő 24.000,- (huszonnégyezer) Ft le nem rótt illetéket 36.000,- (harminchatezer) Ft-ra felemeli, a fennmaradó 36.000,- (harminchatezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak az illetékes adóhatóság felhívására fizessen meg 16.000,- (tizenhatezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, a további 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (húszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 800.000,- Ft-ot, ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította.

Kötelezte a bíróság az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 400.000,- Ft perköltséget. Rendelkezett, hogy ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik. Kötelezte a

bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak 24.000,- Ft le nem rótt illetéket, a fennmaradó 48.000,- Ft feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Az irányadó tényállás szerint a felperes a Keszthelyi Városi Bíróságon 2007. július 13-án indított pert a 2005. szeptember 27-én született ... nevű gyermeke elhelyezése tárgyában. Az alapügyben 2010. április 29-én P.20.559/2007/155. szám alatt született elsőfokú ítélet, amelyet azonban a kijelölés folytán eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Pf.20.482/2011/8. számú végzésével hatályon kívül helyezett.

A fenti alap eljárásban a Keszthelyi Városi Bíróság a P.20.559/2007/117/I. számú ideiglenes intézkedésével a gyermeket az édesanyánál, a felperesnél helyezte el, amely döntéssel szemben az alperes fellebbezéssel élt.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság hatályon kívül helyező végzése következtében a Keszthelyi Városi Bíróság ideiglenes intézkedésével szemben az alperes által benyújtott fellebbezés elbírálatlan maradt.

Az elfogultsági kifogások és kizárási kérelmek elintézése következtében a Győri Ítéltábla a Pkk.25.949/2014/2. számú végzésével a megismételt eljárásra a Tatabányai Járásbíróságot jelölte ki, ahova az iratok 2014. november 28-án érkeztek. Az alapügy P.21.604/2014. számon folytatódott.

A Tatabányai Járásbíróság a fellebbezés elbírálatlanságát nem észlelte. Több tárgyalás megtartását követően 2015. augusztus 10-én ... igazságügyi pszichológus szakértőt rendelte ki.

A felperes 2015. szeptember 4-i beadványában a szakértő kizárását kérte arra hivatkozással, hogy az alapügy alperese felkérésére korábban már magánszakvéleményt készített, amelyet az alperes a peranyaghoz csatolt. Erre a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság hatályon kívül helyező végzése is utal.

... felmentésére 2015. október 8-án került sor, az iratok október 12-én érkeztek vissza a Tatabányai Járásbíróságra.

2015. október 7-én a felperes kizárás iránti kérelmet terjesztett elő az eljáró bíróval és a Tatabányai Járásbírósággal szemben (P.21.604/2014/38). Ebben - egyebek mellett - a bíróság elfogultságának bizonyítékeként a szakértő sérelmes kiválasztására is hivatkozott.

2015. december 31-én faxon, majd 2016. január 4-én írásban érdeklődött kérelmének elintézéséről, amelyre választ nem kapott.

A alperes neve Pkk.50.087/2016/2. számú végzésével a kizárást megtagadta. A végzés 2016. március 29-én érkezett a Tatabányai Járásbíróságra.

A felperes 2016. május 10-én ismételt kizárási kérelmet nyújtott be (P.20.604/2014/52.) a Tatabányai Járásbíróság és annak elnöke ellen. A másodfokú bíróság a kizárást ismételten megtagadta azzal, hogy a járásbíróság bírái közt vannak olyanok, akik nem érzik magukat elfogultnak. A Pkk.50.248/2016/2. számú végzés 2016. július 25-én érkezett a Tatabányai Járásbíróságra.

A felperes az iratokat csak faxon 2016. szeptember 21-én benyújtott külön kérelmére (P.21.604/2014/58.), 2016. szeptember 30-án kapta meg másolatban a per egyéb irataival együtt.

A Tatabányai Járásbíróság közel két évig járt el az ügyben, majd újabb elfogultság bejelentése okán a Győri Ítéltábla a Győri Járásbíróságot jelölte ki az alapeljárás folytatására. A gyermekelhelyezési per ezen bíróság előtt P.20.457/2017. szám alatt 2017. február 23. óta van folyamatban.

A Keszthelyi Járásbíróság P.20.559/2007/117/I. számú ideiglenes intézkedésével szemben benyújtott fellebbezést - annak a Győri Járásbíróság általi felterjesztését követően - az alperes 2017. május 10-én kelt Pkf.50.152/2017/6. számú végzésével bírálta el.

A felperes a 2016. október 13-án előterjesztett, majd módosított kereseti kérelmében 1.200.000,- Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest az 1952. évi III.tv. (r.Pp.) 2.§ (3) bekezdése alapján.

A felperes a tisztességes eljáráshoz való jogának alperes általi megsértését három körülményre alapította. A Tatabányai Járásbíróság ... személyében - jogsértő módon - olyan szakértőt rendelt ki, aki az alap eljárásban az alperes felkérésére magánszakvéleményt készített. Sérelmezte azt is, hogy az elfogultsági kifogásainak elbírálásáról nem kapott értesítést. Hivatkozott arra, hogy a Keszthelyi Városi Bíróság P.20.559/2007/117/I. számú ideiglenes intézkedésével szemben előterjesztett fellebbezés elbírálására csak az alperes 2017. május 10-én kelt Pkf.50.152/2017/6. számú végzésével került sor. Az ideiglenes intézkedés jogerejének hiánya (noha a fellebbezést nem ő nyújtotta be) jelentős pszichés terhelést okozott neki és gyermekének is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az álláspontja szerint sérelemdíj megállapítása a r.Pp. 2.§ (3) bekezdésére hivatkozással csak jogerősen befejezett eljárás alapján lehetséges. Hivatkozott arra, hogy a folyamatban lévő eljárásban a korábbi sérelmes eljárási cselekmények orvoslására lehetőség fog nyílani, illetve azok egy része már orvoslást is nyert. ... szakértő kirendelését a Tatabányai Járásbíróság visszavonta, így ebből a felperest nem érte hátrány.

Az elfogultsági kifogások egy részét igazgatási ügykörben intézték el, erről érdemi határozatot nem kellett hozni, és azt a feleknek kézbesíteni. Ugyanakkor az iratok másolatát a Tatabányai Járásbíróság a felperes kérésére megküldte.

Harmadrészt pedig arra hivatkozott, hogy a felperes a többszörös elfogultsági kifogásaival maga is hozzájárult az eljárás elhúzódásához, így a Pp. 2.§ (3) bekezdésére saját felróható magatartása miatt nem hivatkozhat.

Az elsőfokú bíróság a keresetet részben ítélte megalapozottnak.

A r.Pp. 2.§ (1) és (3) bekezdéseinek értelmezésével kapcsolatosan rámutatott, hogy a sérelemdíj megállapításának egyik feltétele, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem elhárítható. A per ésszerű időtartama csak a jogvita tárgya, természete, az eljárás lefolytatásának egyedi körülményei ismeretében határozható meg, amelyből az következik, hogy a sérelemdíjat csak jogerősen befejezett ügyben lehet megállapítani.

Figyelemmel azonban arra, hogy a gyermekelhelyezés tárgyú alapügy több, mint tíz éve folyamatban van így az ebből fakadó jogsérelem a jogerős befejezéssel sem hárítható el.

Az eljárás eddigi pertartama is - annak tárgya, a per egyedi jellemzői, a felek magatartása és több inaktív időszak miatt is - az ilyen ügyekben szokásos ésszerű időtartamot lényegesen meghaladja. Ezért a bíróság a kereseti kérelmet érdemben vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felek egyezően a 2014. november 28-tól 2016. november 23-ig terjedő időszakot tekintették azon releváns eljárási időtartamnak, amelyre vonatkozóan a felperes r.Pp.2.§. (1) (3) bekezdéseire alapított igénye vizsgálendő.

A ... szakértő kirendelésével összefüggésben a törvényszék hangsúlyozta, hogy a Tatabányai Járásbíróság a felperes 2015. szeptember 4-én érkezett kizárási kérelmére tekintettel 2015. október 8-án mentette fel a szakértőt. A bíróság az általában 30 napos ügyintézési határidőt ez esetben négy nappal túllépte. Tekintettel azonban arra, hogy a felperesnek - figyelemmel a szakértő felmentésére - közvetlen hátránya nem keletkezett, ezért önmagában a négynapos késedelem a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát nem sérti.

Az elfogultsági kifogásokra vonatkozó értesítés hiányával összefüggésben a törvényszék abból indult ki, hogy a felperes 2015. október 7-én, majd a 2016. május 10-én előterjesztett elfogultsági kifogásainak elbírálására vonatkozó másodfokú végzések igazolt kézbesítése a felperes részére nem volt megállapítható.

Sem a 2015. december 31-i faxra, sem a 2016. január 4-i postai beadványára nem kapott választ a Tatabányai Járásbíróságtól, ezért okkal nyújtotta be 2016. május 10-én az ismételt elfogultsági kifogását.

Mindezzel sérültek a felperes tisztességes eljáráshoz való jogai, az eljárás elhúzódásához nem a felperes beadványai vezettek, hanem az, hogy a Tatabányai Járásbíróság több, mint 8 hónapig, tehát 2015. szeptember 8-tól 2016. június 3-ig érdemi eljárási cselekményt nem végzett.

Az ideiglenes intézkedéssel szembeni fellebbezés elbírálásának késedelmével összefüggésben a percselekmények kronológiájából a törvényszék azt állapította meg, hogy az eljáró bíróságok a sorozatos elfogultsági kifogások, kijavítási kérelmek, az eljárás elhúzódása miatti kifogás következtében nem tudtak az elbírálatlanul maradt fellebbezés felterjesztéséről intézkedni.

Arra csak a 2014. november 28-tól eljáró Tatabányai Járásbíróságnak volt lehetősége, amely azonban ezt elmulasztotta. A Tatabányai Járásbíróság ezzel megsértette a Pp. 259.§ alapján alkalmazandó Pp. 238.§ (1) bekezdését, mely szerint a fellebbezést 8 napon belül fel kell terjeszteni a másodfokú bírósághoz. A Tatabányai Járásbíróság fentiekben ismertetett eljárása még abban az esetben is sérti a felperes a tisztességes eljáráshoz való jogát, amennyiben nem maga a felperes fellebbezett.

Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a Tatabányai Járásbíróság 2014. november 28. és 2015. október 8. közti pervezetése megfelelt a Pp. 2.§ (1) bekezdésének, azt követően azonban a per 2016. június 3-i új bíróra átszignálásáig a szükségesnél több idő telt el.

Ez alatt a felperes nem kapott tájékoztatást ügyének állásáról, így érthető, hogy elfogultsági kifogásokkal élt. Ezek önmagukban is a felperesnek fel nem róhatóan a pertartam további növekedését eredményezték.

A perben a fegyverek egyenlőségének alapelvét az biztosítja, ha a felek teljes körűen megismerhetik a releváns periratokat. A bíróság azonban nem kézbesítette az alapügy alperesének beadványait a felperesnek, így azokat teljes körűen csak 2016. szeptember 30-án, a külön kérelmére történt megküldést követően ismerhette meg.

Az alperes felelősségét az alapozza meg, hogy nem tett meg mindent a per ésszerű időn belül történő befejezése érdekében, és jelentős késedelemmel intézkedett a felperes részére az iratok megküldéséről. Az ideiglenes intézkedés iránti fellebbezés felterjesztésére sem került sor, az ezzel okozott bizonytalanságból fakadó sérelem nem kiküszöbölhető, a mulasztás pedig az alperes részéről már nem is volt pótolható.

Az elsőfokú bíróság az ügy tárgyát, komplexitását és a felek perbeli magatartását is mérlegelve a felperes részére járó sérelemdíj összegét 800.000,- Ft-ban határozta meg.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel. A r.Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a kereseti kérelem teljes elutasítását kérte. Másodlagos kérelme a felperes javára megítélt, nyilvánvalóan eltúlzott összegű perköltség mérséklésére irányult az alperes marasztalása összegének 5%-a mértékre.

A fellebbezési érvelése szerint az irányadó bírói gyakorlat értelmében a tisztességes eljáráshoz és a perek ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jog sérelme csak a jogvitát érdemben, jogerős határozattal elbíráló eljárással összefüggésben merülhet fel (BDT. 2017. 3704.).

A r.Pp. 2.§ (3) bekezdésére alapított igény csak az alapvető jogokat ért sérelemre hivatkozással terjeszthető elő, az egyes eljárási szabályok megsértése önmagában alapjogi sérelmet nem eredményez.

A Pfv.III.20.026/2014/9. számú döntésre hivatkozással hangsúlyozta, hogy a bíróság valamely eljárási hibája, mulasztása nem jelenti automatikusan a Pp. 2.§ (3) bekezdésre alapított sérelemdíj iránti igény megalapozottságát.

A marasztalás összegét is eltúlzottnak tartotta. Az alperes rámutatott, hogy e körben az elsőfokú bíróság a Tatabányai Járásbíróság 2015. szeptember 8. és 2016. június 3-a közti eljárását tekintette felelősséget megalapozónak abból kiindulva, hogy több, mint 8 hónapig érdemi eljárási cselekményt nem végzett.

Az alperes érvelése szerint azonban ezen időszak lényegesen rövidebbnek tekintendő figyelemmel arra, hogy a szakértőtől az iratok csak 2015. október 22-én érkeztek vissza.

Nem róható a Tatabányai Járásbíróság terhére azon időtartam sem, amely az elfogultság eljáró bíró általi bejelentésétől annak elbírálásáig, azaz 2016. február 13-tól 2016. március 29-ig, az iratok másodfokú bíróságtól való visszaérkezéséig telt el. A pert előre vivő érdemi cselekmény tehát az elfogultsági kifogás elbírálásáig törvényes bíró hiányában nem történhetett.

Az új bíróra történt kiszignálás 2016. június 3. napját követően pedig 2016. október 14-éig a bíróság az eljárási határidőket megtartva intézkedett.

Az alperes kiemelte, hogy a felperes 2015. október 7-én, illetve 2016. május 10-én is alaptalan elfogultsági kifogást terjesztett elő, amelyek jelentősen hozzájárultak a pertartam megnövekedéséhez.

Hangsúlyozta, hogy a bíróságnak a r.Pp. alapján nincs tájékoztatási kötelezettsége, amennyiben a felek az ügy állásáról tájékozódni kívánnak, úgy a Bűsz. 13.§ (1) bekezdése alapján betekinthetnek az iratokba és arról másolatot készíthetnek.

Az ideiglenes intézkedéssel szembeni fellebbezés felterjesztésének késedelmével kapcsolatban pedig hangsúlyozta, hogy az ideiglenes intézkedés a törvény erejénél fogva előzetesen végrehajtható, ezért a - nem is a felperes által előterjesztett - fellebbezés elbírálásának késedelme reá hátrányt nem eredményez, a sérelemdíj megállapításának alapja nem lehet.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem korlátai között felülbírálv (r.Pp. 253.§ (3) bekezdés) megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetést levonva foglalt állást akként, hogy az alapügyben a felperes tisztességes eljáráshoz és a per ésszerű időn belül történő befejeződéséhez fűződő jogai sérültek, az ennek kompenzálására megítélt kártérítés összegét azonban túlzott összegben határozta meg.

A felperes a kereseti kérelmét az Emberi Jogok Európai Egyezménye VI. cikk (1) bekezdésében és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében gyökerező Pp. 2.§ (1)-(3) bekezdéseire alapította.

A bíróságokkal szemben támasztott, a bírósági eljárás egészét átható, együttesen megvalósítandó, számos részjogosítványból felépülő és a fenti rendelkezésekben rögzített alapvető követelmények értelmezéséhez az Alkotmánybíróság számos határozatában iránymutatást adott (6/1998. (III. 11.) , 15/2002. (III. 29.) , 8/2015. (IV. 17.) , 34/2014. (IX. 14.) AB határozatok).

A fenti döntések, összhangban a Pp. 2.§ (2) bekezdésében foglaltakkal a jogsértés elbírálása során kiemelt jelentőséget tulajdonítanak az ügy egyedi sajátosságainak, speciális jellemzőinek.

A fentiekből kiindulva osztotta az ítélőtábla a törvényszék azon álláspontját, hogy az alapügy jogerős befejezésének hiánya a jelen esetben nem zárja ki a Pp. 2.§ (1) - (3) bekezdései alkalmazását, az abban foglaltaknak a még folyamatban lévő alapügyben történő érvényesülése vizsgálatát.

Az alperes által felhívott, általánosan irányadó bírósági gyakorlattal szemben (BDT. 2017. 3704.), a jelen ügy azon egyedi sajátossága, hogy a felperes a kártérítési igényét a több, mint tíz éve húzódó alapügy konkrét időszakára vonatkoztatva (2014. november 28. - 2016. november 23.), illetve kifejezetten az akkor eljáró, de a későbbiekben kizárt Tatabányai Járásbírósággal szemben (erre tekintettel a alperes nevel szemben) érvényesíti, együttesen lehetővé teszi, hogy a bíróság a felperes tisztességes és időszerű eljáráshoz való jogai védelmét a Tatabányai Járásbíróság tevékenységével összefüggésben vizsgálja az alapügy jogerős befejezését megelőzően.

A per ésszerű időn belüli befejeződéséhez fűződő jog sérelme vonatkozásában az alapügyben eljáró egyes bíróságok tevékenysége önállóan is megítélhető, ugyanis eljárásuk a per korábbi, illetve későbbi szakaszaitól elkülönül, és az alapügy további perccselekményei a pervezetésük értékelésére és a felelősségük megítélésére nincsenek kihatással.

(Hasonlóan foglalt állást a Győri Ítélőtábla a Pf.III.20.386/2010/5. számú határozatában az alapügy alperese által a Zala Megyei Bírósággal szemben indított eljárásban.)

A tényállásban megállapított adatok szerint az eljárás hatályon kívül helyezés és kijelölés folytán 2014. november 28-án indult a Tatabányai Járásbíróságon, és lezárult 2016. november 23-án, amikor is a Győri Ítélőtábla a további eljárás lefolytatására a Győri Járásbíróságot jelölte ki.

A kereseti kérelemben sérelmezett alperesi perccselekmények értékelése tekintetében az ítélőtábla - az alábbi kiegészítéssel és pontosítással - osztotta a törvényszék álláspontját.

Az alapügy alperese részére magánszakvéleményt készítő ... kirendelése - a későbbi felmentésére tekintettel - a felperesnek a per mikénti eldöntésére kiható joghátrányt nem eredményezett, ezzel a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült.

A szakértő személyének kiválasztása során kellő gondossággal eljárva azonban elkerülhető lett volna a 2015. augusztus 10-től október 8-ig terjedő időszakban a bizonyítási eljárás eredménytelensége, és már 2015. augusztus 10-től lehetőség lett volna az elfogulatlan és kompetens szakértői munkára.

A célszerűtlen pervezetés, azaz ... kirendelése tehát a bizonyítás érdemi előrehaladását, ezáltal a per ésszerű időn belüli befejeződését késleltette.

A felperes által az alapügyben előterjesztett elfogultsági kifogással kapcsolatban helyesen mutatott rá a törvényszék, hogy a 2015. október 7-i kizárási indítvány elbírálásáról, elintézéséről a felperes nem kapott értesítést annak ellenére, hogy arról 2016. január 4-én írásban is érdeklődött.

A tájékoztatás hiánya vezetett a felperes által 2016.május 10-én a Tatabányai Járásbíróság ellen ismételt benyújtott elfogultsági kifogáshoz, amely aztán újabb inaktív szakaszt indukált a bizonyítási eljárás folyamatában az ügy ésszerű időtartamon belüli, érdemi elbírálását akadályozva.

Az alperes ezen eljárása a felperesnek a per ésszerű időn belüli befejezéséhez való jogának sérelme mellett az eljárás iratainak kézbesítéséhez fűződő érdekét, ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogát is sértette. (Az Európai Bíróság az Eurofood IFSC Ltd. ügyben hangsúlyozta, hogy az eljárás iratainak kézbesítéséhez való jog fontos helyet foglal el egy tisztességes eljárás felépítésében és lefolytatásában.)

Az alapügy alperese által a Keszthelyi Járásbíróság P.20.559/2007/117/I. számú ideiglenes intézkedése ellen 2010. február 12-én előterjesztett fellebbezés elbírálására 2017. május 10-én a alperes neve Pkf.50.152/2017/6. számú végzésével került sor.

A kirívó késedelmet részben a felek perbeli magatartása (alaptalan kifogások, kijavítási kérelmek stb.), részben azonban az okozta, hogy a fellebbezés felterjesztésének hiánya elkerülte a 2014. november 28-tól eljáró Tatai Járásbíróság figyelmét.

Alappal hivatkozott a felperes arra, hogy az ideiglenes intézkedés előzetes végrehajthatósága ellenére is a felek közti családjogi státuszperben különösen hátrányosan érintette a feleket és a gyermeket az elbírátlan fellebbezés okozta méltánytalanul hosszú ideig elhúzódó bizonytalan, pszichésen megterhelő helyzet.

Az alperes ezen mulasztása sértette a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

A felperes által elszenvedett jogsértések szankciójaként megállapítható sérelemdíj összegét az ítélet tábla - kiindulva a kereseti kérelemben megjelölt 1.200.000.- forint összegből - 600.000.- Ft-ban mérlegelte.

Az ítélet tábla a törvényszék által vizsgált szempontok mellett nyomatékosan vette figyelembe, hogy az eljárás elhúzódásához és az érdemi bizonyítás inaktív szakaszai bekövetkeztéhez a felek alaptalan indítványai, célszerűtlen perceseik eredményei is jelentősen hozzájárultak.

A fentieken túl értékelte az ítélet tábla azt is, hogy nem róható az alperes terhére azon késedelem és hátrány, amit az alapügy alperesének ugyanezen magatartása okozott.

Az ítélet tábla rámutat, hogy a felperes éppen azon fellebbezés elbírátlanlanságát sérelmezi, amelynek eldöntését maga sem szorgalmazta, arra maga sem hívta fel a figyelmet, noha állítása szerint a folyamatosan elszenvedett, és sérelemdíj iránti igényét megalapozó, hátrányos bizonytalanságot éppen ez okozta.

A fentiek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253.§ (2) és (3) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a kártérítés összegét a rendelkező részben foglaltak szerint csökkentette.

A fellebbezés részben eredményre vezetett, ezért az ítélet tábla a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján döntött a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú eljárásban a felperes 50%-ban lett pernyertes, ezért a feljegyzett 72.000.- forint elsőfokú illeték a feleket ugyanezen arányban terheli, míg egyéb költségeiket maguk viselik.

Az alperes személyes illetékmentessége okán a rá jutó 36.000.- forint elsőfokú eljárási illetéket a 6/1986. (IV.26.) IM. r. 13-14.§. alapján az állam viseli.

A másodfokú eljárásban a felperes 75%-ban lett pernyertes, ezért a feljegyzett 64.000.- forint fellebbezési illetékből 16.000.- forintot a felperes köteles megfizetni az államnak felhívásra, míg 48.000.- forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhére marad.

Az alperes a pernyertesség - pervesztesség aránya szerint a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pont és (5) (6) bekezdés alapján megállapított összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes javára való megfizetésére köteles.

Győr, 2018. március 6.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk. . Szabó Péter sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelűl: kiadó